

fredre, fordi de kun vare Noget og ikke Alt. Jeg kan denne Gang ligesom forrige Gang kun sige, at jeg ærlig og oprigtig har ydet mit Bidrag til at løse en af de Opgaver, som forelaa. Dersom man afsiir dette Tilbud fra min Side, idet man kun vil modtage en Løsning af alle Spørgsmaal vedrørende Loldfagen i Stedet for af enkelte, saa maa dette Thing selv fuldt ud bære Ansvaret derfor. — Jeg maa strax notere en anerkjendende Uttring af den ærede Laler om et i Samlingen 1873—74 af en tidligere Regjering forelagt Forslag. Jeg skal senere komme tilbage til, hvorfor jeg udtryffeligt slaar dette fast, at det ærede Medlem — selvfølgelig kun til en vis Grad — har anerkjendt det i 1873—74 forelagte Forslag. Denne Anerkjendelse var mig lidt overraskende. Ganste vist vilde Regjeringsforslaget fra 1873—74 medføre en sandsynlig Tilbagegang i Statsindtægterne — derpaa er det jo, at det ærede Medlem sætter særlig Pris — af 1½ Million Kr., medens Forslaget efter Landsthingsudvalgets Indstilling kun vilde medføre en Nedgang i Statsindtægterne af 800,000 Kr. Denne Nedgang i Statsindtægter staar jo imidlertid i saa lavt et Forhold til det, som det ærede Medlem to Gange — om jeg huffer ret — i Forslag, der ere indbragte af ham i Forbindelse med Andre, har forlangt, i det Mindste naar man sammenligner Nedgangen i Regjeringsforslaget fra 1873—74 med den Nedgang, som det ærede Medlem i Forbindelse med flere andre Medlemmer forbrede ifjor. Det var jo nemlig en Nedgang af henved 5 Millioner Kroner efter det ærede Medlems egen Beregning, men, rigtigt beregnet, en Nedgang af 6 Millioner. Det var altsaa noget overraskende at høre udtalt Tilfredshed med Regjeringens Forslag fra 1873—74 netop i Retning af Nedgang, da Nedgangen der dog kun var circa Fjerdedelen af den, som det ærede Medlem med megem Bestemthed ifjor var med til at forbre. Den Paastand af det ærede Medlem, at en partiel Revision af Loldtarifsen overhovedet er umulig, kan jeg hverken nu eller nogeninde godkjende. Der er ganste vist i Loldtarifsen hele Rækker af Positioner, som staa i bestemt Forbindelse med hverandre, men jeg tror dog ikke, at det skal lykkes Nogen at bevise, at dette gjælder om dem alle. Jeg gad for Exempel vide, i hvilken Forbindelse den foreslaaede Nedsættelse af Raffetolden staar med de øvrige Tarifpositioner, undtagen for saa vidt man — hvad der vilde nærme sig til Drøfløveri — maatte ville sige, at den staa i Forbindelse med Positionerne: Sikorie og andre Raffesurrogater. Der kan nævnes mange Positioner, som staa uafhængige for sig og frit kunne ophæves, forhøies eller nedsættes uden at afficere Loldloven i dens Helhed. Dette Argument mod den partielle Revision erkjender jeg derfor ikke Gyldigheden af. — Dette var altsaa den ene Fordring, det ærede Medlem gjorde paa

Folkethingets Begne, at en Revision nødvendigvis skulde være total. En anden Fordring, som det ærede Medlem gjorde — naturligvis ligeledes paa det hele Things Begne — var, at en Revision nødvendigvis maatte medføre en Nedsættelse, en Formindskelse af Statsindtægterne. Selvfølgelig kan jeg lige saa lidt godkjende denne Fordrings Berettigelse, naar man foretager en Loldrevision som den foreliggende. Men, naar det ærede Medlem henviser til, at en Nedsættelse i Statsindtægterne var tilladelig, selv om der ikke var nogen Fremgang, men kun en Stilstand, saa vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at netop paa dette Gebet gjælder det ganste særlig, at, naar der ikke er Fremgang, er der i Virkeligheden Tilbagegang; thi om end ikke Andet bevirker Tilbagegang, saa bevirkes denne nødvendigvis ved de stigende Afgifter; dersom Statens Indtægter ikke stige, vil nødvendigvis Status blive ringere. Det var ganste overflødigt af det ærede Medlem i Anledning heraf at henvise til, hvad jeg har udtalt ved Finantslovens Forelæggelse, thi jeg har i det Mindste ikke for mit Bekommeade sat mine Bemærkninger om Nedsættelse i Forbindelse med Loldrevisionen; jeg har kun gjort opmærksom paa Stilstanden og den af Mange forventede Tilbagegang i Loldindtægterne, for derved at begrunde mit Forslag om, for Fremtiden at kalkule Loldindtægten efter en noget anden Regel end tidligere, nemlig efter foregaaende Mars virkelige Gjennemsnit i Stedet for efter de sidste 12 Maaneders Indtægt. Det ærede Medlem gjorde sig Umage for at godtgjøre, at den Tilbagegang, der i dette Finantsaars første 6 Maaneder — ikke 7, som jeg den Gang urigtig angav, — kun var tilsyneladende, ikke virkelig, ja jeg tror næsten, at det ærede Medlem kom til det Resultat, at ret beset var Tilbagegangen en Fremgang. Det ærede Medlem støttede sin Bevisførelse paa et Faktum, som er rigtigt, men som jeg tror, at det ærede Medlem dog maatte antage, at jeg ret vel kjendte, nemlig at Loldindtægten i det foregaaende Finantsaars første Maaned var saa overordentlig stor paa Grund af den pludselige Fortoldning af det store Kvantum Sukker, der henlaa uførtolbet, da Forandringen i Sukkerlovgivningen indtraadte. Men det ærede Medlem maa jo dog indse, at Virkningen heraf udjævner sig igjen i Løbet af nogle Maaneder. Det, som er slet, vil jo ikke sige Andet end, at den tilstedeværende Beholdning, som der ikke for Diebliffet er Brug for, bliver fortoldet strax, for at undgaa den indtrædende høiere Lold; men Følgen deraf er jo ganste naturligt denne, at der saa i de nærmest følgende Maaneder bliver fortoldet saa meget mindre til Forbrug, idet der allerede er tilfode store, fortolde Beholdninger. — Jeg forstod ikke ret det ærede Medlems Forslag — jeg haaber, at det var hans eget og ikke det hele Things — om paa Finantsloven at indføre For-